



ת"פ 8187/01/22 - יפה דולברג, איסר מישלובסקי נגד ציונה רובין אלגרבל

בית משפט השלום בחדרה

תפ"מ 8187-01-22 דולברג ואח' נ' רובין
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון
התובעים 1. יפה דולברג
2. איסר מישלובסקי ע"י ב"כ עו"ד גיא ניסקי
נגד
הנתבעת ציונה רובין אלגרבל ע"י ב"כ עו"ד אתי חסן גולדברג
החלטה

לפני בקשת הנתבעת להורות על ביטול פסק הדין שניתן כנגדה בהיעדר הגנה, בתביעה לפינוי מושכר.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בבקשה ובתגובה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

אמת היא כי זכות הגישה לערכאות, מוכרת כאחת מזכויות היסוד של האזרח במדינתנו. יחד עם זאת, קיימות נסיבות בהן זכות זו ניגפת מפני זכויות אחרות, לרבות הזכות להליך הוגן וזכות הקנין.

במקרה שלפני, באתי למסקנה כי זכויותיהם של התובעים גוברות על זכותה של הנתבעת, מן הטעמים הבאים:

א. אין חולק כי הנתבעת קיבלה את התביעה כדין. הנתבעת בחרה שלא להתגונן במועד וביתור זה על זכותה להתגונן, העמידה לתובעים את הזכות לקבל פסק דין על פי התביעה, ללא שיהוי נוסף.

ב. הנתבעת טענה בבקשתה כי לא פנתה לייצוג משפטי לאחר קבלת התביעה, אולם לא נימקה ולא פירטה מתי קיבלה את התביעה, מה הפעולות שנקטה על מנת להביא עניינה בפני בית המשפט או מדוע לא פנתה לעו"ד, או לא הגישה בקשה לבית המשפט להארכת המועד. יש להניח כי היעדר המעש נובע ממצבה של הנתבעת כמתואר בבקשתה - הנתבעת כבת 71, מתקיימת מקצבת המל"ל, לאחר שהפסיקה עבודתה כמנקה בשל תאונה שעברה בנובמבר 2021 ומאז שרויה בטיפולים רפואיים. ברם, כפי שניתן להיווכח מנספחי התגובה, הנתבעת כתבה לב"כ התובעים כי הינה מיוצגת ואף נעזרת בבת משפחה משפטנית. הנתבעת נמנעה מלפרט בבקשתה מדוע אל פנתה לשתי אלה, ולו על מנת להגיש לבית המשפט בקשה להאריך המועד להגשת הגנתה, בנסיבות המוארות. נראה כי הנתבעת זלזלה בהליך במכוון, תוך שהיא מודעת לתוצאות מחדלה, וכפי שכתבה לב"כ התובעים: "מכתבים אני



יודעת לנסח יותר טוב...ואת הזכויות שעומדות לרשותי מכירה בע"פ לא רק בכתב כמוך...אתה יכול לבוא לקחת ממני שיעורים פרטיים....תשכחו מזה שאני עוזבת את הבית..."

ג. אין חולק כי הנתבעת אינה משלמת לתובעים שכר דירה מזה חודשים ארוכים. היא מודה בכך בבקשתה. לא נעלמה מעיני טענתה כי השקיעה עשרות אלפי שקלים בשיפוץ המושכר, מתוך הבנה, לגרסתה, כי המושכר יושכר לה לפרק זמן ארוך. עם זאת, אינני מוצאת בטענה זו הגנה מפני תביעת הפינוי, והנתבעת תוכל למצות טענותיה ודרישותיה הכספיות כנגד התובעים בהליך נפרד. לא מצאתי יסוד בכתובים להסכמה, כזו או אחרת, כי ההשקעה במושכר (במידה ובסכום שהיו, אם היו) תקוזז כנגד דמי שכירות. ברור איפוא, כי הנתבעת מפרה את הסכם השכירות באופן מהותי ויסודי בכך שאינה משלמת את דמי השכירות מזה כשנה, ובנסיבות אלה אינני מוצאת כי בפיה הגנה כנגד התביעה, מה שמיותר א-פרוירית את ביטול פסק הדין, שכן הסיכוי שיינתן מחדש, היה יבוטל, גבוה מאד אם לא וודאי.

על כן הבקשה נדחית.

הצו לעיכוב ביצוע פסק הדין מבוטל.

הנתבעת תישא בהוצאות משפט בסך 3,500 ₪.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ב, 05 מאי 2022, בהעדר.